

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า
วันศุกร์ที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ.2564

คอลัมน์สถานีเกษตร-สิ่งแวดล้อม : กนช.กับการปฏิรูปทรัพยากรน้ำ

ภายใต้พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) จะมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในระดับชาติ

ดร.สมเกียรติ ประจำวงษ์ เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ(สทนช.) กล่าวว่า กนช.มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ การพิจารณาและให้ความเห็นชอบในแผนปฏิบัติการของหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำ

นอกจากนี้ยังพิจารณาแผนงบประมาณการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในการจัดทำงบประมาณประจำปี การพิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำต่างๆ ตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำเสนอ เป็นต้น

กนช.ในปัจจุบันยังเป็นชุดเดิม ที่มี พลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน อย่างไรก็ตามเมื่อ พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 มีผลบังคับใช้ จำเป็นจะต้องมี กนช.ชุดใหม่ขึ้นมาบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

กนช.ชุดใหม่จะประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ส่วนกรรมการนั้นจะเป็น

โดยตำแหน่งจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง 9 คน จากผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คน และจากผู้แทน คณะกรรมการลุ่มน้ำอีก 6 คน โดยมีเลขาธิการ สทนช. ปฏิบัติหน้าที่กรรมการและเลขานุการ

จุดเปลี่ยนของ กนช.ชุดใหม่ คือ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมผ่านทาง กรรมการลุ่ม น้ำทั้ง 6 คน ซึ่งจะทำให้สามารถตอบโจทย์การแก้ปัญหารักษาทรัพยากรน้ำในพื้นที่ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ โดยจะคัดเลือกมาจากกรรมการลุ่มน้ำทั้ง 22 ลุ่มน้ำ สทนช.ยืนยันว่า จะดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2565

อย่างไรก็ตามก่อนที่จะได้ผู้แทนกรรมการลุ่มน้ำทั้ง 6 คนดังกล่าว จะต้องจัดตั้ง คณะกรรมการลุ่มน้ำในแต่ละลุ่มน้ำให้แล้วเสร็จก่อน ซึ่งสทนช.จะดำเนินให้แล้วเสร็จภายในเดือน กันยายน 2564 เช่นเดียวกัน ก่อนที่จะได้คณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละลุ่มน้ำ จะองค์การผู้ใช้น้ำให้ แล้วเสร็จก่อน เพราะในคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละลุ่มน้ำนั้นจะต้องมีผู้แทนจากองค์กรผู้ใช้น้ำถึง 9 คน รวมเป็นกรรมการลุ่มน้ำด้วย องค์กรใช้น้ำคือ ผู้ใช้น้ำในระดับรากหญ้า

“องค์กรผู้ใช้น้ำจะเข้าใจสภาพปัญหาและความต้องการใช้น้ำ สามารถสะท้อนแนวทางแก้ไข ปัญหาตรงต่อตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง และเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นฟันเฟืองสำคัญที่จะช่วยให้การพัฒนาทรัพยากรน้ำของประเทศ ครอบคลุมในทุกมิติมากยิ่งขึ้น” เลขาธิการ สทนช.กล่าว

ล่าสุดขณะนี้กลุ่มบุคคลที่สนใจยื่นคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำกว่า 2,674 องค์กร สทนช.อนุมัติแล้ว 2,487 องค์กร ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำยุค ใหม่จะเกี่ยวโยงกัน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น คือ องค์กรผู้ใช้น้ำ ต่อเนื่องมาในระดับลุ่มน้ำ คือ คณะกรรมการลุ่มน้ำ จนถึงระดับชาติ คือ กนช. จึงมั่นใจได้ว่าภายหลัง กนช.ชุดใหม่ เริ่มปฏิบัติ หน้าที่ก็จะสามารถขับเคลื่อนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 ที่ต้องการให้การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของ ประเทศ เป็นไปบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง สามารถนำมาใช้ในการ วิเคราะห์ด้านการบริหารจัดการแหล่งน้ำแบบองค์รวมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพครอบคลุมทุกมิติ และรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน รวมทั้งสามารถบริหารจัดการน้ำได้ อย่างเบ็ดเสร็จในแต่ละลุ่มน้ำอย่างแน่นอน

นอกจากนี้ยังสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม การอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนยังช่วยเสริมศักยภาพในการพัฒนาและ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศอีกด้วย จะเรียกว่า ปี 2565 เป็นปีเริ่มต้นทุนของการ ปฏิรูปการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศก็ได้...

รัฐศักดิ์ พลสิงห์

**คอลัมน์รายงานพิเศษ : สศก.แนะเก็บหัวมันสำปะหลังครบอายุ
ช่วยเปอร์เซ็นต์แป้งสูง-ขายได้ราคาดี**

สถานการณ์การผลิตมันสำปะหลัง ปีเพาะปลูก 2564/65 (ตุลาคม 2564 – กันยายน 2565) ใน 5 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี เพชรบูรณ์) ซึ่งข้อมูล จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ณ เดือนมิถุนายน 2564 คาดว่ามีเนื้อที่เก็บเกี่ยวทั้ง 5 จังหวัด รวม 1,654,328 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาที่มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 1,601,538 ไร่ (เพิ่มขึ้น 55,355 ไร่หรือร้อยละ 3)

นายณพดล ศรีพันธุ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 12 นครสวรรค์ (สศท.12) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เปิดเผยว่า เนื่องจากปีที่ผ่านมาเกษตรกรขายได้ราคาดี จึงจูงใจให้ขยายเนื้อที่ปลูกแทนอ้อยโรงงานและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีต้นทุนสูงกว่ามันสำปะหลัง ส่วนผลผลิตรวมทั้ง 5 จังหวัด มีจำนวน 5,690,476 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาที่มีจำนวน 5,184,359 ตัน(เพิ่มขึ้น 506,117 ตัน หรือร้อยละ 10) เนื่องจากเนื้อที่ปลูกเพิ่มมากขึ้นและปริมาณน้ำฝนค่อนข้างมากกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ ต้นมันสำปะหลังเจริญเติบโตดี

ทั้งนี้ เกษตรกรจะเริ่มเพาะปลูกมันสำปะหลังเดือนมีนาคม 2564 และจะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ในเดือนมกราคม - มีนาคม 2565) หากพิจารณาสถานการณ์การผลิตโดยแยกเป็นรายจังหวัด พบว่า กำแพงเพชร มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 734,406 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ผลผลิต 2,621,829 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 พิจิตร มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 14,698 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ผลผลิต 47,607 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 นครสวรรค์ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 438,741 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6 ผลผลิต 1,417,133 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12 อุทัยธานี มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 219,514 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ผลผลิต 747,665 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8 และเพชรบูรณ์ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 246,969 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ผลผลิต 856,242 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9

ด้านราคามันสำปะหลังปีเพาะปลูก 2563/64 (ตุลาคม 2563 - มิถุนายน 2564) ของทั้ง 5 จังหวัด ราคาที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นาเฉลี่ย 1.99 บาท/กิโลกรัม ราคาปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ราคาเฉลี่ย 1.88 บาท/กิโลกรัม ณ ตุลาคม 2562 – กันยายน 2563) เนื่องจากตลาดมีความต้องการมากขึ้น ทั้งนี้ รัฐบาลได้มีโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง ปี 2563/64 เพื่อให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเพาะปลูกมันสำปะหลัง ปี 2563/64 กับกรมส่งเสริมการเกษตร โดยมีช่วงเวลาเพาะปลูก ตั้งแต่ 1 เมษายน 2563 ถึง 31 มีนาคม 2564 กำหนดราคาเป้าหมาย ณ หัวมันสดเชื้อแป้ง 25% กิโลกรัมละ 2.50 บาท ครั้วเรือนละไม่เกิน 100 ตัน และไม่ซ้ำแปลงระยะเวลาเก็บเกี่ยวนับจากวันที่เพาะปลูกไม่น้อยกว่า 8 เดือน ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินโครงการฯ มีการจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างระหว่างราคาประกันรายได้กับราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง รวม 7 งวด (ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2564) มีเกษตรกรได้รับการโอนเงินชดเชยส่วนต่างรวมทั้งประเทศ จำนวน 434,977 ครัวเรือน

ผู้อำนวยการ สศท.12 กล่าวทิ้งท้ายว่า เกษตรกรควรเก็บเกี่ยวมันสำปะหลังที่ครบอายุ ซึ่งจะได้เปอร์เซ็นต์แป้งสูง น้ำหนักดี ขายได้ราคาดี หากเกษตรกรเก็บเกี่ยวมันสำปะหลังที่มีอายุน้อย จะทำให้มันสำปะหลังหัวเล็ก ผลผลิตต่อไร่ต่ำ และไม่ควรเก็บเกี่ยวในช่วงที่มีฝนตกชุก เพราะจะทำให้มีเปอร์เซ็นต์แป้งต่ำ และที่สำคัญเกษตรกรควรหมั่นดูแลรักษาแปลง เพื่าระวังการระบาดของโรคใบด่างมันสำปะหลัง ในส่วนของพื้นที่ปลูกใหม่หรือพื้นที่ปลูกซ่อมเกษตรกรไม่ควรนำท่อนพันธุ์จากแหล่งอื่นที่พบการระบาดของโรคมาปลูก หากพบอาการใบด่าง ใบหงิกเสียรูปทรง ลำต้นแคระแกรน ต้องรีบแจ้งสำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่หรือสายด่วนเฝ้าระวังโรคใบด่างมันสำปะหลัง โทร 0-2955-1626 และ 0-2955-1514 เพื่อดำเนินการตัดวงจรการระบาดต่อไป สำหรับเกษตรกรหรือท่านที่สนใจข้อมูลการผลิตมันสำปะหลังภาคเหนือตอนล่าง สามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สศท.12 นครสวรรค์ โทร 0-5680 -3525 หรืออีเมล zone12@oae.go.th

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

วันศุกร์ที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ.2564

คอลัมน์ สกู๊ปหน้า 1 : สแกน รง. อันตรายย้ายให้ไกลชุมชน

การเลือกอุปกรณ์ “ดับเพลิง” สำหรับ “ไฟไหม้” เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

อาจารย์สนธิ คชวัฒน์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ชมรมนักวิชาการสิ่งแวดล้อมไทย บอกว่า องค์ประกอบของการเกิดไฟไหม้ประกอบด้วย เชื้อเพลิง ก๊าซออกซิเจนและความร้อน ไฟไหม้จะเกิดบนเชื้อเพลิงที่มีก๊าซออกซิเจนและความร้อนสูงเพียงพอที่ทำให้เกิดการลุกไหม้

ประเด็นต่อมาก็คือ ประเภทของการเกิดเพลิงไหม้ หนึ่ง...เพลิงไหม้ ประเภท A เกิดบนเชื้อเพลิงธรรมดาที่ติดไฟง่าย เช่น ผ้า ไม้ ขยะ กระดาษ พลาสติก เป็นต้น สามารถใช้น้ำเปล่าดับไฟได้

สอง...เพลิงไหม้ประเภท B เกิดบนเชื้อเพลิงที่เป็นของเหลวติดไฟหรือสารเคมีประเภทของเหลวไฮโดรคาร์บอน เช่น น้ำมันดิบ น้ำมันก๊าด น้ำมันเบนซิน สไตรีน โพรเพน เป็นต้น...ใช้ดับเพลิงด้วยผงเคมีแห้ง (ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์) หรือน้ำยาโฟม หรือน้ำยา Halotron (HCFC123)

สาม...เพลิงไหม้ประเภท C เกิดบนเชื้อเพลิงที่เป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีการเดินกระแสไฟฟ้าอยู่ เช่น ตู้เย็น ทีวี คอมพิวเตอร์ มอเตอร์ เป็นต้น ก่อนดับไฟต้องตัดกระแสไฟฟ้าก่อนและใช้น้ำยา Halotron (HCFC123) “ใช้น้ำหรือโฟมดับไฟไม่ได้ เพราะโฟมมีส่วนผสมของน้ำเป็นสื่อไฟฟ้า”

สี่...เพลิงไหม้ประเภท D เกิดบนเชื้อเพลิงที่เป็นโลหะติดไฟ เช่น แมกนีเซียม อะลูมิเนียม โปแตสเซียม โซเดียม เป็นต้น...ส่วนใหญ่ในห้องทดลองใช้สารเคมีโซเดียมคลอไรด์หรือผงเคมีแห้ง (CO2) ดับไฟ

ห้า...เพลิงไหม้ประเภท K เกิดบนเชื้อเพลิงในร้านอาหารหรือห้องครัว เช่น น้ำมันพืชหรือสัตว์ ไขมันสัตว์ เป็นต้น...ใช้สารเคมีชนิดเบี่ยงบรรจสาร Potassium acetate ดับไฟ

กรณีโรงงานสารเคมีถูกไฟไหม้ที่ถนนกิ่งแก้ว มีวัตถุดิบตั้งต้นหลักคือ Styrene Monomer (ขนาดมากกว่า 1,600 ตัน) เป็นของเหลวไวไฟ ระเหยง่าย ติดไฟเมื่ออุณหภูมิมากกว่า 31 องศา

สาร Pentane (ขนาด 60–70 ตัน) เป็นของเหลวไวไฟไม่รวมกับน้ำติดไฟได้ง่ายที่อุณหภูมิ 60–93 องศา และ Benzoyl Peroxide (ขนาด 8–40 ตัน) เป็นของแข็งสี

ขาว ไวต่อการได้รับความร้อนและการเสียดสี...อาจเกิด “ไฟไหม้” หรือ “ระเบิด” ได้เมื่อได้รับความร้อน

นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นสินค้า ได้แก่ พลาสติกโฟม Polystyrene (PS) และเม็ดพลาสติกเรซิน EPS (Expandable Polystyrene) เก็บอยู่ในโรงงานอีกจำนวนหนึ่ง เมื่อสารเคมีและผลิตภัณฑ์ถูกเผาไหม้ จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศจำนวนมาก ได้แก่...

ไอระเหยของสาร Styrene Monomer (สารที่น่าจะก่อมะเร็ง), ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) กัดประสาทส่วนกลาง จับกับเม็ดเลือดแดงได้ดี อาจหมดสติได้, PAH (Polycyclic Aromatic Hydrocarbon) หรือ สารไฮโดรคาร์บอนที่ก่อมะเร็ง, สาร Carbon Black เป็นควันทำหรือผงดำที่ถูกเผาไหม้หมด ประกอบด้วย PM10 และ PM2.5 เป็นหลัก รวมทั้งมีสาร Benzene ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็งจำนวนหนึ่งที่ปะปนในก้อนกลุ่มควัน

อาจารย์สนธิ ย้ำว่า ในต่างประเทศเมื่อโรงงานที่มีสารเคมีอันตรายถูกไฟไหม้โรงงานจะต้องมีแผนเผชิญเหตุ มีผู้บัญชาการสั่งงานตอบโต้เหตุฉุกเฉินและกันไม่ให้บุคคลภายนอกเข้า เนื่องจากหน่วยตอบโต้เหตุฉุกเฉินของโรงงานรู้ว่า มี “สารเคมีอันตราย” อะไรบ้างที่ “อันตราย”

“จึงต้องเลือกใส่ชุดเพื่อดับเพลิงและจัดการเก็บกวาดสารเคมี กรณีนี้ต้องใช้ชุดตอบโต้ระดับ A เนื่องจากเป็นสารที่อันตรายต่อระบบทางเดินหายใจและก่อให้เกิดมะเร็งได้”

นั่นก็คือ “ชุดป้องกันไอสารเคมี (Vapor protective suit)” ที่มีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐาน NFPA 1991 เนื้อผ้าที่ใช้ป้องกันต้องมีคุณสมบัติต่อต้านการซึมผ่านของสารเคมีหรือส่วนผสมที่มีอยู่ ถัดมา... เครื่องช่วยหายใจชนิดบรรจุอากาศในตัว (SCBA) ประกอบด้วย...ถังอากาศอัดความดันและหน้ากากชนิดเต็มหน้า...ถุงมือชั้นในชนิดต้านทานสารเคมี...รองเท้าบูตชนิดต้านทานสารเคมี...วิทยุสื่อสารที่รับและส่งได้ในตัว...ถุงมือชั้นนอก สำหรับสวมทับถุงมือชั้นใน...หมวกแข็ง

ปัญหามีว่า...เนื่องจากโรงงานนี้ไม่มีทีมเผชิญเหตุ ทำให้หน่วยดับเพลิงและหน่วยกู้ภัยภายนอกไม่ทราบว่า มีสารเคมีอะไรบ้าง จึงแต่งกายแบบทั่วไปและใช้น้ำดับเพลิงในระยะแรก ทำให้

อาจได้รับมลพิษทาง อากาศเข้าไปได้ ดังนั้น...จึงต้องให้แพทย์ด้านอาชีวเวชศาสตร์ทำการตรวจร่างกายโดยลงรายละเอียด

นับตั้งแต่การตรวจสอบสารเคมีในเลือดและปัสสาวะ นอกจากนี้ประชาชนที่อาศัยใกล้เคียงที่ได้รับมลพิษทางอากาศก็ต้องได้รับการตรวจดังกล่าวด้วยเช่นกัน

แม้เหตุการณ์จะผ่านไปแล้ว ก็ต้องรู้กันด้วยว่า “สาร Styrene Monomer” หากลงสู่แหล่งน้ำจะมีคุณสมบัติเบากว่าน้ำเนื่องจากเป็นสารไฮโดรคาร์บอนระเหยได้ง่าย เมื่อถูกความร้อนและจะถูกจุลินทรีย์ในน้ำย่อยสลายได้ง่าย ดังนั้น...จึงตกค้างในแหล่งน้ำไม่นานไม่เกิน 3 วันก็สลายไปได้ แต่...ที่น่ากังวลคือของเหลวตั้งต้นของ “สาร Styrene Monomer” จำนวนมากที่ถูกเผาไหม้ในโรงงานจะถูกเปลี่ยนรูปเป็นสาร Benzaldehyde, สาร Formaldehyde และสาร Benzyl Alcohol ซึ่งสารเหล่านี้ถูกชะล้างลงสู่แหล่งน้ำจากน้ำดับเพลิงในระยะแรกและจากน้ำฝนที่ตกลงมาจะก่อให้เกิดอันตราย

มีพิษต่อพืช...สัตว์น้ำ และเป็นสารตกค้างในเนื้อเยื่อของสัตว์น้ำได้เป็นเวลานาน ประชาชนต้องดื่มน้ำในคลองใกล้เคียงชั่วคราวอย่างน้อย 7 วัน ส่วนพืชน้ำและสัตว์น้ำหากเหี่ยวหรือตายในช่วงนี้ห้ามนำมารับประทานโดยเด็ดขาด...ที่สำคัญควรงดจับสัตว์น้ำมารับประทานก่อนในช่วงนี้ ... ราว 1 เดือน หรือ...ถ้าหากจับสัตว์น้ำต้องปรุงด้วยความร้อนให้สุกก่อน ด้วยความร้อนมากกว่า 80 องศา จึงจะรับประทานได้

จากบทเรียนกรณีการระเบิดเกิดไฟไหม้ของบริษัท หมิงตี้ เคมีคอล จำกัด ผลิตเม็ดพลาสติกและพลาสติกโฟม ซอยกิ่งแก้ว 21 จังหวัดสมุทรปราการ ประเด็นที่หลายๆคนกล่าวถึงก็คือ โรงงานก่อตั้งมาเมื่อ 20 มิ.ย.2532 ก่อนมีประกาศผังเมืองรวมสมุทรปราการแต่ในปี 2544 ผังเมืองกำหนดให้กลุ่มโรงงานดังกล่าวเป็นพื้นที่สีม่วง ถูกล้อมรอบด้วยพื้นที่สีส้มและสีแดงหรือที่ปักอาศัยหนาแน่นปานกลาง...ย่านธุรกิจทำให้ชุมชนเข้ามาอาศัยอยู่ติด

แสดงว่า “การทำผังเมืองรวม” ที่ผ่านมาขาดความรอบคอบ ไม่ได้นำเรื่องความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดจากโรงงานสู่ชุมชนมาประกอบการพิจารณา

ถัดมา...โรงงานครอบครองสารเคมีที่เป็นวัตถุอันตรายเก็บไว้ในโรงงานจำนวนมากโดยได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานเป็นสารที่ไวต่อความร้อนอาจเกิดระเบิดไฟไหม้ได้โดยที่ประชาชนโดยรอบไม่ทราบมาก่อน

“กรมโรงงานควรเผยแพร่ข้อมูลสารเคมีการครอบครองวัตถุอันตราย การปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมของโรงงานทุกแห่งลงในเว็บไซต์เพื่อให้ประชาชนรับทราบข้อมูลและตรวจสอบการดำเนินการได้”

อีกประเด็นสำคัญ...ต้องกำหนดให้โรงงานที่มีความเสี่ยงสูงทำการซ่อมแผนฉุกเฉินไฟไหม้หรือสารเคมีรั่วไหล 3 ระดับทุกปี คือ...แผนระดับ 1 การแก้ไขปัญหาจบในโรงงาน แผนระดับ 2 มีผลกระทบโดยที่โรงงานข้างเคียงเข้ามาช่วยเหลือ แผนระดับ 3 หน่วยงานราชการเข้ามาแก้ไขปัญหาพร้อมซ่อมแผนอพยพชุมชนโดยรอบให้ไปอยู่ในที่ปลอดภัย

สุดท้าย...ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ “หน่วยราชการ” ต้องเร่งทำการสำรวจจำนวน “โรงงาน” ที่ครอบครอง “วัตถุอันตราย”...ปริมาณมาก และมีความเสี่ยงที่ตั้งอยู่ติดกับ “ชุมชน” และหาวิธีให้โรงงานประเภทนี้ย้ายไปอยู่ใน “นิคมอุตสาหกรรม” ทั้งหมดอย่างจริงจัง